

[Grünbaum.]

partier åbenbart ikke villet affinde sig med, i hvert fald ikke de to partier. De radikale har måttet bide i det sure æble og gå med til et yderligere skatteloft på $66\frac{2}{3}$ pct. på marginalsatten, altså en klar sejr for venstres og de konservatives skattepolitiske linje, hvilket jeg som sagt i øvrigt ikke skal gå nærmere ind på her i dag — det bliver der jo lejlighed til at drøfte, når kildeskatteskalaen skal til første behandling.

Men når forholdet nu er det, at vi skal have hele denne drøftelse om skalaen og om lofterne ved den lejlighed, og de tre partier altså ikke vil nøjes med det ene loft, der er til behandling her i dag, så burde man have fulgt den mere naturlige og mere rigtige fremgangsmåde, at der ikke i dag overhovedet blev rørt ved dette spørgsmål i den udskrivningslov, der jo kun skal gælde i det halve år indtil kildeskatten. Her må vi spørge: hvorfor dette kissejav med at få ændret på 80 pct.s reglen nu? Hvad ligger der bag dette? Mærkeligt ser det jo ud, at man har så travlt og ikke kan vente og lade dette spørgsmål om den eventuelle ændring af 80 pct.s reglen indgå i overvejelserne sammen med de øvrige ændringer. Det var det, vi henstillede til de tre partier i udvalget at man gjorde, men uden resultat.

Derfor har vi været nødt til at stille et ændringsforslag til udskrivningslovforslaget, nemlig det ændringsforslag, der i realiteten går ud på, at der ikke skal ske nogen ændring på dette punkt nu, men at spørgsmålet udskydes til drøftelse i forbindelse med behandlingen af det fremsatte forslag til udskrivningslov for kildeskatten. Så kunne vi få en samlet afvejning af disse spørgsmål.

Nå, nu er situationen jo den, at de tre partier behøver ikke at vælge det, der er sagligt, rigtigt og naturligt. Man har et flertal, og man kan majorisere beslutningen igennem, hvis man vil, og det må vi tage til efterretning. Men vi vil ikke undlade at påtale denne adfærd i en situation, hvor socialdemokratiet på sin side har givet afkald på at stille forslag om ændringer i udskrivningsloven, selv om vi, som jeg påpegede under første behandling, ikke er tilfredse med udskrivningsskalaen. Vi ønsker proportionalsskattetrækket forlænget, og vi har også andre ønsker om ændringer i skalaen, men vi giver afkald på at stille så-

danne forslag nu, idet vi finder det rigtigst at tage disse spørgsmål op i forbindelse med kildeskatteskalaen. De tre partier har altså ikke taget tilsvarende hensyn til oppositionen. De helt store indtægter skal med vold og magt nu have en skattemæssig lempelse, en skattemæssig fordel. De skal absolut have den nu, selv om denne udskrivningslov kun skal gælde for et halvt år. Vi forstår ikke denne holdning, og vi forstår ikke, at de radikale har kunnet gå med på denne spøg, men det har de altså.

Når vi ikke stiller forslag om ændringer i skalaen, så hænger det også sammen med hele den usikkerhed, der præger statsbudgettet for næste finansår. Vi kender så nogenlunde udgiftssiden fra finanslovforslaget, men kun nogenlunde, og hvad indtægterne angår, da gælder udskrivningsloven jo kun for et halvt år indtil 1. januar 1970, altså et halvt skatteår.

Finansministeren har ikke på indeværende tidspunkt kunnet give oplysning om udskrivningsprocenten for kildeskatten. Først når den foreligger sammen med oplysningerne om indtægtsgrundlaget, kan der foretages en saglig og samlet bedømmelse af udskrivningsskalaen, og vi må derfor vente og se, hvad finansministeren kommer med. Det synes vi er det mest saglige i den nuværende situation, så meget mere som det hele jo bygger på, at den udskrivningslov, vi behandler her i dag, kun skal gælde for det halve år. Diskussionen om skatteskalaer og om skatteloft må vi tage i forbindelse med det nye forslag til udskrivningslov for kildeskatt.

Men, vil jeg gerne understrege, der ligger ikke heri — i dette vort standpunkt om ikke at stille ændringsforslag til selve skalaen — nogen som helst anerkendelse af denne skala, ingen anerkendelse af, at den skala er den rigtige, og jeg vil gerne på ny understrege, at vi ikke forstår de tre regeringspartiers holdning på dette område. Man kunne jo nok have forestillet sig visse forslag, vi kunne nok have produceret nogle, vi havde nogle fremme i foråret, forslag, der i hvert fald gav visse lempelser for de mindre og mellemste indtægter, men all right, det har jeg sagt tilstrækkeligt om.

Det, der er beklageligt, er, at regeringspartierne fastholder forslaget om en lempelse for de helt store formueejere. De skal